

K

ΚΑΒΑΛΙΕΡΗΣ Βοναδεντούρας, έγεν-
νήθη εις τὸ Μιλάνο, έ χρημάτισε μαθη-
τῆς τοῦ Γαλιλαίου, καὶ διδάσκαλος
τῆς Μαθηματικῆς εις τὴν Βολωνίαν. Α-
πέθανε τὸ 1657.

ΚΑΒΑΛΚΑΝΤΗΣ, Ιταλός, περίφημος
ποιητῆς, φιλόσοφος, καὶ ἄριστος γραμ-
ματικός. Απέθανε τὸ 1300. Μ.Χ.

ΚΑΒΑΛΛΟΣ Εμμανουήλ, ἐνδοξος ἄ-
πὸ τὴν Γένοβαν. Οὗτος τὸ 1513. ἐλάμ-
πρυνε τὸ ὄνομά του μὲ τὰς Ἡρωικὰς
του πράξεις, ἐπειδὴ ὑπεχρέωσε τοὺς
Γάλλους νὰ σηκώσουν τὴν πολιορκίαν
τῆς Γένοβας, ἐκ τούτου ὀνομάσθη καὶ
ἐλευθερωτῆς τῆς πατρίδος του.

ΚΑΒΕΔΩΝΗΣ Ιταλός, κριτικός ζω-
γράφος, μαθητῆς τοῦ Λανιόου, τὸν ὁ-
ποῖον καὶ ἐμιμήθη καθ' ὅλην τὴν ἔκτα-
σιν. Απέθανε τὸ 1647.

ΚΑΒΟΤΗΣ, Ἀλβίζος, ἀπὸ τὴν Βενε-
τιαν, περίφημος περιηγητῆς, ὅστις τὸν
16. αἰῶνα ἔκαμε Γεωγραφικὰς ἀρελί-
μους ἀνακαλύψεις.

ΚΑΒΙΒΡΑΣ, Γαβριήλ, εἰς τῶν ἐνδο-
ξοτέρων λυρικῶν ποιητῶν τῆς Ἰταλίας,
συγγραφεὺς διαφόρων ἐπικῶν ποιημάτων,
ἐσαύτη περίφημος εἰς τὴν ποίησιν τῶν
ἄσμάτων. Απέθανε τὸ 1637.

ΚΑΔΑΜΟΣΤΟΣ, Λουίζης, ἐνδοξος πε-
ριηγητῆς Ιταλός, ἀπὸ τὴν Βενετιαν.
τὸ 1456. ἀνεκάλυψε τὰς νήσους τοῦ Κα-

πο-δέρτε, ἀκρωτήριον τοῦ Ἀτλαντικοῦ
Ωκεανοῦ, τὰς νήσους τῆς Μαδέρας, καὶ
τοῦ Ζενεγκάλ εἰς τὴν Νεγριτίαν, ἐπαρ-
χίαν τῆς Ἀφρικῆς· ἐπανῆλθε δὲ ἔπειτα
εἰς τὴν Βενετιαν, ὅπου ἐξέδωκε κατὰ τὸ
464. τὴν περιγραφὴν τῶν περιηγήσεών του.

ΚΑΔΓΙΑΧ, πρώτη γυνὴ τοῦ Μωά-
μεθ, κατήγετο ἀπὸ τὸν δ'. βαίμον τοῦ
Κοζάχ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς τῶν Κουρεΐσχ,
καταγομένου ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ προφή
του τῶν Ἀράβων. Αὕτη ἡ γυνὴ ὑπαν-
δρεύθη δύο ἄνδρας πρὸ τοῦ Μωάμεθ, καὶ
ἦτον εἰς ἡλικίαν 88. χρόνων, ὅταν ἔλα-
βε καὶ τὸν Μωάμεθ διὰ σύζυγον, ὅστις
μόλις ἦτον εἰκοσιπενταετής· διότι κιν-
δυνεύσασα νὰ χάσῃ τοὺς πολυτίμους θη-
σαυροὺς τῆς, κατέφυγεν εἰς τὴν προσα-
σίαν του, τοὺς ὁποίους ὁ Μωάμεθ ἀφροῦ
ἐλευθέρωσε, αὕτη τὸν ὑπανδρεύθη πρὸς
ἀμοιβὴν τῆς χάριτος, καὶ οὕτως ὁ υἱὸς
τῆς Ἀδδαλάχ ἐσαύτη εἰς τῶν πλουσιω-
τέρων κατοίκων τῆς Μέκας. Μ' αὐτὴν
ἐγέννησεν ὁ Μωάμεθ ὅλα του τὰ παιδιά,
ἐκτὸς τοῦ Ἰμπραήμ, τὸν ὁποῖον ἔκαμε μὲ
μίαν αἰχμάλωτον, τέσσαρα ἀρσενικά τοῦ
ἀπέθανον μικρὰ, τὰ δὲ τέσσαρα θυλικά
τὰ ὑπάνδρευσεν ἐνδοξως. Ἡ Φατμὰ ὑπαν-
δρεύθη τὸν Ἀλῆν, ὅστις ἐσαύτη ἔπειτα ὁ δ'.
Καλίφης. Ἡ Ζεϊνάπ τὸν Ἀπου, ἥτις πε-
σοῦσα ἀπὸ τὴν κάμηλον ἀπέθανε. Ἡ
Ρακιάχ τὸν Οἰμάν, γ'. Καλίφην· ἥτις

ἐκάθησε δύο χρόνους μετὰ τὴν Εγείρα, καὶ ἀφῆκεν ἓν παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐτύφλωσεν ἓνας πετεινός, καὶ ἀπέθανε. Ἡ τετάρτη Ογεμ-κολτούμ, ἔλαβε διὰ σύζυγον τὸν εἰρημένον Οθμάν, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς τῆς, καὶ ἀπέθανεν ἀκλῆρος. Ἡ Φατμά μόνον ἀφῆκε κληρονόμους τοῦ Μωάμεθ, τὸν Λασάν, καὶ Χουσεῖν. Ὁ Μωάμεθ ἀγαπῶν μεγάλως τὴν Καδγιάχ δὲν εἶχεν ἄλλην γυναῖκα, οὔτε παλλακίδα, ἐνόσω αὐτὴ ἔζη· ἀπέθανε τὸ 45. ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, τρεῖς χρόνους πρὸ τῆς Εγείρας, καὶ 13. χρόνους πρὸ τοῦ Μωάμεθ.

ΚΑΔΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Αγήνορος, βασιλέως τῆς Φοινίκης. Οὗτος ἦλθεν εἰς τὴν Ελλάδα τὸ 1550. Π. Χ. καὶ ἔκτισε πόλιν, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε Θῆσας, τὴν δὲ ἐπαρχίαν Βιωτίαν, καὶ Καδμείαν τὴν ἀκρόπολιν· καὶ ἐδίδαξεν ἐκεῖ τοὺς πολίτας του πολλὰ ἐπωφελῆ καὶ χρήσιμα. Οὗτος λέγουσιν, ὅτι ἔφερε τὰ γράμματα ἀπὸ τὴν Φοινίκην, τὰ ὁποῖα ἦσαν α. β. γ. δ. ε. ι. κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. υ. Τὰ δὲ λοιπὰ ἄλλοι μεταγενέστεροι, Παλαμήδης, καὶ Σιμωνίδης ὁ ποιητής.

ΚΑΔΜΟΣ ὁ Μιλήσιος, ἱστορικός. Οὗτος συνέγραψε περὶ Ορφείως, καὶ περὶ Ἰωνίας βιβλία 4.

ΚΑΔΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Αρχελάου, Μιλήσιος, ἱστορικός. Ἐγραψε ἐρωτικῶν βιβλία 16.

ΚΑΔΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Σκίθου, πρότερον τύραννος τῆς νήσου Κῶ, ἔπειτα τὴν ἀφῆκεν ἐλευθέραν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς τὸν βασιλέα Γέλωνα, τῷ ἐχρησίμευσεν εἰς μεγάλας ἐκδουλεύσεις. Ηροδ.

ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ Μάρκος Αντώνιος, ἐ-

γεννήθη εἰς τὴν Γώμην· οὗτος ἐσύνθεσε ἐγκώμια τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς παλαιᾶς Γώμης. Ἀπέθανε τὸ 1527.

ΚΑΖΑΣ Ἰωάννης, ἐγεννήθη εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ἐσάβη ἀρχιεπίσκοπος, περίφημος ποιητής καὶ ῥήτωρ· συνέγραψεν ἓν σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον Γαλαταῖος, τὸ ὁποῖον περιγράφει τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων. Ἀπέθανε τὸ 1556. Μ. Χ.

ΚΑΖΑΣ Βαρθολομαῖος, ἐπίσκοπος ἑνδοξος διὰ τὰ συγγράμματά του, καὶ διὰ τὸν ζῆλον, μὲ τὸν ὁποῖον ὑπερασπίζετο τοὺς Ἀμερικανούς διὰ 50. χρόνους ἐναντίον τῆς τυραννίας καὶ σκληρότητος τῶν Ἰσπανῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐφέροντο πρὸς αὐτούς. Παιδίον ἔτι ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὸν πατέρα του, καὶ μὲ τὸν Χριστόφορον Κολόμβον. Τὸ δὲ 1493. ἔγενεν ἱερεὺς, καὶ τὸ 1566. ἀπέθανεν εἰς τὸ Μαδρίτ μητρόπολιν τῆς Ἰσπανίας.

ΚΑΖΗΝΗΣ Ἰωάννης Δομένικος, Ἰταλός, ἑνδοξος ἀστρονόμος. Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα ἀστρονομικά. Ἀπέθανε τυφλὸς εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1712. εἰς ἡλικίαν 88. χρόνων.

ΚΑΪΑΦΑΣ, ἔζη ἐπὶ Χριστοῦ, ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ἦ δύο ἔτη πρότερον ἔκαμεν ἀρχὴν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς νὰ κηρύττῃ.

ΚΑΙΚΪΛΙΟΣ Στάτιος, Γάλλος, ποιητής κωμικός ἀρχαιότατος· σώζονται αὐτοῦ τεμάχια τινὰ, ἐκδοθ. ἐν Λονδίνω. ἔζη τὸ 190. Π. Χ.

ΚΑΪΛΗΣ Νικόλαος, Ἰταλός, ἑνδοξος μαθηματικός, καὶ ἀστρονόμος. Τὸ 1750. ὑπῆγεν εἰς τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς ἐλπίδος διὰ νὰ περιγράψῃ τὸν ἀστεισμόν τοῦ Ἀνταρκτικοῦ πόλου. Ἀπέθανεν εἰς

ἡλικίαν 88. χρόνων.

ΚΑΪΛΙΟΣ Αὐρηλιανός· κατήγετο ἀπὸ τὴν Αφρικὴν, ἐχρημάτισεν ἄριστος πρακτικὸς Ἱατρός τοῦ τότε καιροῦ· μετέφρασε τὰ συγγράμματα Σωρανοῦ τοῦ Εφεσίου, συνέγραψε Λατινισί, ἀλλὰ τὸ ὕφος του εἶναι τραχὺ, ἄμουςαν καὶ τῷ ὄντι Αφρικανικόν· τὰ συγγράμματά του περιέχουσι πολλὰ ἀξιοπεριέργα διηγήματα.

ΚΑΪΜΙΟΣ Δαυρέντιος, Ἀγγλος περιηγητής. Ἐταξείδευσεν εἰς πολλὰ μέρη, καὶ ἔκαμε πολλὰς ἀνακαλύψεις· ὑπῆγεν καὶ εἰς τὴν Γουϊάναν. Αντμοίφθη πλουσίως διὰ τὰς ἐπισήμους ἀνακαλύψεις του· ἀφῆκε γε νικὸν Γεωγραφικὸν πίνακα τῶν ὄσων τόπων ἀνεκάλυψε. Ἐζη τὸ 1796. Μ. Χ.

ΚΑΪΜΦΑΙΡΟΣ Εγγελοβρέχτης, ἐπίσημος Γεωγράφος Γερμανός. Οὗτος περιῆλθεν ἐν μέγα μέρος τῆς Ἀσίας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν. Τὸ σύγγραμμα τούτου, καὶ ἡ τῆς Ἰαπωνίας περιγραφή, ὑπάρχουσι μέχρι τοῦ νῦν, ὡς πρωτότυποι περιγραφαὶ ἐκείνων τῶν τόπων. Ἀφῆκε καὶ ἄλλα συγγράμματα· ἔζη δὲ τὸ 1692. Μ. Χ.

ΚΑΪΣΑΡ, Γάιος Ἰούλιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρώμην τὸ 98. Π. Χ. ἀπὸ λαμπρὸν γένος, ἦτον εὐγλωττος καὶ ἔμπειρος εἰς τὰ πολεμικά· μ' αὐτὸς του τὰς ἀρετὰς εὐκόλως εἰσῆλθεν εἰς τὰ πολιτικά, καὶ ἔλαβεν ἐντὸς ὀλίγου καὶ ἀξιώματα. Ἐκυρίευσεν πολλὰ μέρη τῆς γῆς, τὴν Ἰσπανίαν, καὶ μέρος τῆς Ἑλλάδος. Ἐνίκησε τὸν Πτολεμαῖον, καὶ ἔκυρίευσεν τὸ βασίλειον τῆς Αἰγύπτου, τὸ ὁποῖον ἀφῆκεν εἰς τὴν πολυθρύλλητον Κλεοπάτραν,

ἐκ τῆς ὁποίας ἐγέννησεν υἱὸν καὶ τὸν ὠνόμασε Καίσαριονα· ἔπειτα ἦλθεν κατὰ τοῦ Φαρνάκου, βασιλέως τοῦ Πόντου, τὸν ὁποῖον ἐνίκησε, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀπέβρασε εἰς τὴν Ἰταλίαν, Αφρικὴν, Ἰσπανίαν, καὶ θριαμβεύων ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ Δικτάτωρος διὰ βίου. Ἐσύναξε βιβλιοθήκας, διώρθωσε τὸ μηνολόγιον τῶν Ρωμαίων, τὸ ὁποῖον μετεμόρφωσεν ὁ σοφὸς ἀστρονόμος Σωσιγένης. Αὐτὰς καὶ ἄλλας εὐεργεσίας του βλέπουσα ἡ Γερουσία ἠθέλησε, νὰ τῷ προσφέρῃ τὸ βασιλικὸν διάδημα· ἀλλ' ὁ Βρούτος καὶ Κάσιος φθονήσαντες τὸν ἐφόνευσαν, παρούσης αὐτῆς τῆς Γερουσίας, τὸ 56. ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐκ τῶν πεζῶν συγγραμμάτων του σώζεται μόνον ὁ Γαλλικὸς καὶ ἐμφύλιος πόλεμος.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΟΣ, ὁ ἀδελφὸς Γρηγορίου τοῦ Ναζηανζηνοῦ. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν Φιλοσοφίαν, καὶ τὴν Ἱατρικὴν, μετὰ ταῦτα ὑπῆγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἀπέκτησε μεγάλην φήμην. Ἐχρημάτισεν ἀρχίατρος τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἰουλιανοῦ, καὶ τὸν ἐτίμησε μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ταμία εἰς τὴν Βιθυνίαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰουλιανοῦ, ἐτιμήθη μὲ τὸ ἴδιον ἀξίωμα καὶ ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἀπέθανεν τὸ 350. Μ. Χ. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζονται ἐρωτήματα Θεολογικά, καὶ Φιλοσοφικά 195. τὰ ὁποῖα ὁ Γλυκᾶς ἀναφέρει· Τινὲς ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν. Ἐξεδόθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1654. Μ. Χ.

ΚΑΙΣΑΡΙΝΗΣ Ἰούλιος· ἐγεννήθη εἰς

τὴν Ρώμην· ἐσάθη ἐνδοξὸς Καρδηνάλης. Τὸ 1444. ἐπὶ τοῦ πολέμου τῶν Γερμανῶν μετὰ τοὺς Τούρκους, ἔπεσεν αἰχμάλωτος εἰς τὴν Βάρνην, καὶ καταδικασθεὶς ὑπ' αὐτῶν κατεπατήθη, ἀπὸ τοὺς ἵππους των, καὶ ἐφονεΐθη.

ΚΑΙΣΑΡΙΩΝ, υἱὸς τοῦ Καίσαρος Ιουλίου, καὶ τῆς Κλεοπάτρας. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸν ὁποῖον ὁ Αντώνιος ἐκήρυξε βασιλεῖα τῆς Αἰγύπτου καὶ Κύπρου· ἀλλ' ὕστερον ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Οκταβίου.

ΚΑΙΣΑΡΟΤΗΣ, Ἰταλὸς, περίφημος ποιητὴς καὶ γραμματικὸς. Οὗτος μετέφρασε τὸν Ὀμηρον καὶ Δημοσθένη. Ἀπέθανεν εἰς τὸ Παταύιον τὸ 1808.

ΚΑΛΑΒΡΕΖΗΣ Μαθίας, Ἰταλὸς, περίφημος ζωγράφος. Ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Λαγφράγγου εἰς τὴν Ρώμην· αἱ ὠραιότεραι εἰκόνες του εὐρίσκονται εἰς τὴν Νεάπολιν, καὶ Μάλταν. Ἀπέθανεν εἰς τὰς Συρακούσας τὸ 1699. Μ. Χ.

ΚΑΛΑΜΙΣ, περίφημος ἀγαματοποιὸς Ἕλληνας, καὶ γλύπτης, τοῦ ὁποίου αἱ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐργασίαι, ἐθαυμάζοντο ἀπὸ τοὺς παλαιούς. Ἐζη 624. Π. Χ.

ΚΑΛΑΝΟΣ, Ἰνδὸς γυμνοσοφιστὴς, ζήσας 83 χρόνους χωρὶς ν' ἀρρώσῃ ποτέ. Οὗτος ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἀπέθανε μετὰ τραγικὸν θάνατον. Ἐδρεσε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἐμβήκε μέσα εἰς μίαν πυρκαϊάν χωρὶς νὰ κινηθῇ δι' οὗλου· ὡς ἐπέφερε θαυμασμὸν εἰς τοὺς παρευρεθέντας ἐκεῖ στρατιώτας, καὶ οὕτως ἐπλήρωσε τὴν θυσίαν του κατὰ τὸν νόμον τῶν γυμνοσοφιστῶν.

ΚΑΛΒΙΝΟΣ Ἰωάννης, περιβόητος δικτάμαχος τῆς Παππικῆς αἵρέσεως. Συνέγραψε μίαν κατήχησιν, καὶ ἕτερον σύγγραμμα, περὶ Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας. Τόσσην ὑπόληψιν εἶχεν εἰς τὴν Γενεύην, ὥστε τὸν ὠνόμαζαν Πάππαν τῆς Γενεύης. Ἀπέθανε τὸ 1564.

ΚΑΛΔΕΡΩΝΗΣ Πέτρος, ἱερεὺς εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐνδοξὸς ποιητὴς. Ἀπέθανε τὸ 1680. Μ. Χ.

ΚΑΛΕΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Βαλιδ, ἐξάδελφος τοῦ προφήτου τῶν Ἀράβων, καὶ εἷς τῶν ἐνδοξοτέρων ἀρχιστρατηγῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔθνους. Ἐσάθη νικητὴς τοῦ ἰδιοῦ Μωάμεθ, ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Μωάμεθ τὸν ὠνόμασε, Σαῖφ-Ἀλλάχ δηλαδὴ σπάθη τοῦ Θεοῦ. Ὁ χαρακτὴρ τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἦτο θηριώδης, ἐκάθητο καὶ ἐκοιμᾶτο πάντοτε κατὰ γῆς, χωρὶς στῶμα, καὶ χωρὶς σκέπασμα, δὲν ἐτρωγεν ἄλλο εἰμὴ κριθινὸν ψωμί καὶ τάταλα, καὶ ἔπινε νερόν, ἢ ἐνίοτε γάλα. Ἀπέθανε τὸ 642. Μ. Χ. 10 χρόνους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωάμεθ, ἐπάνω εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του, καὶ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς δόξης. Ἦτον ἠγαπητὸς, καὶ τὸν ἐσέβοντο οἱ συμπατριῶταί του ὡς ἀνδρεῖον στρατιώτην, μέγαν στρατηγόν, καὶ ἄξιον πολιτικόν. Ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν θλίψιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβαν οἱ συγγενεῖς του διὰ τὸν θάνατόν του, ὅλαι αἱ γυναῖκες ἐξυράφισαν τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς των.

ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΣ Φίλιππος, γλύπτης καὶ ἀρχιτέκτων περίφημος. Διὰ τὰ προτερήματά του ὁ Δοῦξ τῆς Βενετίας τοῦ

ἔδωκε τὴν θυγατέρα του διὰ σύζυγον.

ΚΑΛΙΕΡΗΣ Παῦλος, Ἰταλός, κάλλι-
τος ζωγράφος. Εἰσπούδασε εἰς τὴν Βενε-
τιαν, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 1588. Μ. Χ.

ΚΑΛΙΓΟΥΛΑΣ Γάιος Καῖσαρ, ἐγεν-
νήθη εἰς τὸ Ἀντιον τὸ 13 Μ. Χ. υἱὸς τοῦ
Γερμανικοῦ καὶ τῆς Ἀγριππίνης, θυγα-
τρὸς τῆς Ιουλίας, καὶ τοῦ μεγάλου Ἀ-
γρίππ. Τοῦτον υἱοθέτησεν ὁ Τιβέριος,
τοῦ ὁποίου ἔγινε καὶ διάδοχος· ἐκηρύχθη
Ἀυτοκράτωρ τὸ 37 Μ. Χ. Εἰς τὰς ἀρχὰς
τῆς βασιλείας του ἐφαίνετο χρηστὸς βα-
σιλεὺς, ἠλευθέρωσε τοὺς φυλακωμένους,
ἐκάλεσε τοὺς ἐξωρίστους εἰς τὴν πατρίδα
των, καὶ ἐδείκνυε πολλὰς καὶ ἄλλας κα-
λωσύνας, ὥστε ἀπὸ ὅλους τοὺς Ῥωμαίους
ὠνομάζετο τῶν βασιλέων παράδειγμα·
μετὰ ταῦτα ὅμως ἔγινεν ἕνα τέρας τῆς
φύσεως, καὶ ὑπερηφανευόμενος ἐκαυχᾶται,
ὅτι εἶναι ὁ δεσπότης τῶν βασιλέων τῆς
γῆς· καὶ ζητῶν νὰ λατρεύηται ὡς Θεός,
ἐσῆκωσε τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαλμάτων,
καὶ ἔβαλεν ἀντ' ἐκείνων τὴν ἰδικὴν του.
Οἰκοδομήσας δὲ ναὸν, διώρισεν ἱερεῖς καὶ
ἐδέχετο θυσίας· ἀσωτεία, ἀπανθρωπία καὶ
ὑπερηράνεια, ἦσαν τὰ πρακτικὰ του. Εἶ-
χε τρεῖς ἀδελφάς, τὰς ὁποίας εἶχε καὶ
ὡς γυκαῖκας του, ἐβίαζε καὶ πολλὰς ἄλ-
λας τῶν πολιτῶν, ἀρπάζων αὐτὰς βιαί-
ως ἀπὸ τοὺς συζύγους των. Ἡ χύσις τοῦ
ἀνθρωπίνου αἵματος ἐφαίνετο εἰς αὐτὸν
χαρὰ πανευφρόσυνος, ἐχαίρετο νὰ βασα-
νίζῃ, ἢ νὰ φονεύῃ ἀνθρώπους εἰς τοὺς δρό-
μους· ἐκλείσει τὰ σιτοδοχεῖα εὐχαρισου-
μενος νὰ βλέπῃ τὴν θλίψιν τῆς πείνας·
ἐφθασεν εἰς τόσην παραφροσύνην καὶ λύσ-

σαν, ὥστε ἔλεγεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ ᾔτο
τὸ πλῆθος ὅλον τῆς Ῥώμης μίαν κεφαλὴν
διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ κόψῃ διὰ μιᾶς μὲ
τὴν σπάθην του· ἐπρόσβαξε νὰ τρέφωσι τὰ
θηρία, τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς ἕνα οἶκον πε-
ριωρισμένα, μὲ τροφήν ζώντων ἀνθρώπων·
ἔδωκεν εἰς τὸν ἵππον του ἐπώνυμον Πον-
τίφικος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ζωὴν ὤμνυε
πολλάκις, καὶ τὸν εἶχε σύντροφον τῆς
τραπέζης του, προσφέρων εἰς αὐτὸν κρα-
σίον εἰς χρυσοῦν ποτήριον· τέλος ἐξερ-
χόμενος μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θέατρον
ἐφονεύθη ἀπὸ ἕνα χιλίαρχον εἰς ἡλικίαν
29 χρόνων, βασιλεύσας περὶ τὰ τέσσαρα
ἔτη. Τὸ σῶμά του ἐφέρθη βιαίως παρὰ
τῶν ἀδελφῶν του, καὶ ἐτάφη εἰς ἕνα κη-
πον, φοβούμενοι μήπως τὸ ἀρπάσῃ τὸ πλῆ-
θος καὶ τὸ ἀτιμάσῃ.

ΚΑΛΙΤΩΡ, υἱὸς τοῦ Κλυτίου, καὶ
ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Πριάμου, φονευθεὶς
ὑπὸ τοῦ Τελαμῶνος Αἴαντος. Οἶμ.

ΚΑΛΚΟΝΔΗΛΑΣ Δημήτριος, σοφὸς
Ἕλληνας. Ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν·
οὗτος ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅταν οἱ Ο-
θωμανοὶ ἐκυρίευσαν τὴν πατρίδα του. Ἀ-
πέθανεν εἰς τὴν Ῥώμην τὸ 1513.

ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ, πατὴρ τοῦ Ἀθηναίου
Κριτία. Πλάτ.

ΚΑΛΛΙΔΗΣ, ἀρχὼν ἐν Ἀθήναις.

ΚΑΛΛΙΑΝΑΣ, Ῥόδιος, πατὴρ τῶν
δύο ἀρχαίων περιφήμων ἀθλητῶν, Εὐ-
κλέους καὶ Φιλοδώρου, οἵτινες πολλά-
κις ἔλαβον τὸν σέφανον τῆς νίκης εἰς
τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ὅπου ἦσαν
καὶ οἱ ἀνδριάντες αὐτῶν. Πίνδ.

ΚΑΛΛΙΑΣ, Ἀθηναῖος, πλούσιος, καὶ

συγγενῆς τοῦ Αρισείδου.

ΚΑΛΛΙΒΙΟΣ, Λακεδαιμόνιος, ἡγεμὼν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ξενοφ.

ΚΑΛΛΙΔΙΚΗ, θυγάτηρ τοῦ Δαναοῦ, ἣτις ἐφόνευσε τὸν ἄνδρα τῆς Πανδίω-
να. Απολόδρ.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΣ, Ζ. Ζαχαρίας Καλλιεργος.

ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ, Αἰγινήτης, θεῖος τοῦ Τιμησάρχου. Πίνδ.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ, Σπαρτιάτης γενναῖος, ὅστις ἐπολέμησε εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην κατὰ τῶν Περσῶν, ὅπου καὶ ἐθανετώθη. Ηρόδ.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΪΔΑΣ, Λακεδαιμόνιος, ἔνδοξος στρατηγός, διάδοχος τοῦ Λυσάνδρου εἰς τὸν πόλεμον τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἡγεμὼν τοῦ σόλου τῶν Σπαρτιατῶν. Εφονεύθη εἰς τὴν μάχην ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ξενοφ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ, ποιητῆς Ἑλλην· ἐζη τὸ 250. Π. Χ. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κυρήνην, ἦνθει ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. Ο Κιντιλιανὸς τὸν ὠνόμασεν ἡγεμόνα τῶν Ἑλεγειᾶκῶν ποιητῶν. Σώζονται τούτου 60 ἐπιγράμματα, καὶ ἔξ ὧν μῶνοι εἰς τοὺς Θεούς. Ἐξεδόθησαν Ἑλληνολατινιστὶ εἰς δύο τόμους τὸ 1761.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ, περίφημος ἀρχιτέκτων, ζωγράφος, καὶ γλύπτης, Ἑλλην· ἐγεννήθη εἰς τὴν Κόρινθον. Αὐτὸς πρῶτος ἐσχέδιασε τὴν Κορινθιακὴν λεγαμένην τέχνην, λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ ἀγγεῖόν τι, τὸ ὁποῖον περιεσοιχίζετο ἀπὸ κλάδων τινᾶ ἀκανθώδη· αὕτη ἡ ἐφεύρεσις ἐβελωρήθη ἔπειτα ὡς ἡ ὠραιότερα εἰς τὴν

ἀρχιτεκτονικὴν.

ΚΑΛΛΙΜΕΔΩΝ, ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις, φίλος τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων Φιλίππου. Λουκ.

ΚΑΛΛΙΜΟΡΦΟΣ, ἰατρός καὶ ἱστοριογράφος, ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, σοφιστῆς· ἐγεννήθη εἰς τὴν Συρίαν, περὶ τὰ 254. Μ. Χ. Ἐδιδάχθη εἰς τὴν Ρώμην ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Γαληνοῦ· ἔγραψε περὶ καὶ κοζηλίας Ῥητορικῆς, καὶ ἱστορίαν τῆς Ἀλεξανδρείας βιβλία 10. καὶ ἕτερον περίαιρέσεων φιλοσόφων. Σώζεται ἐν σύγγραμμα του, Ἐκ τῶν εἰς τὰ πάτρια Ρώμης ἐπιγρᾶφομένον, τὸ ὁποῖον ἐπαινεῖ πολλὰ τὴν Ρώμην, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου εἰς τὴν Ρώμην τὸ 1641.

ΚΑΛΛΙΞΕΝΟΣ, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, ὅστις συμφώνως μετὰ τοῦ Θηραμένου καταγόρησε τοὺς δέκα στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν ἐν Ἀργηνούσαις ναυμαχίαν, διότι ἄφησαν τοὺς πεσόντας νεκροὺς ἀτάφους. Ξενοφ.

ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητῆς τοῦ Σωκράτους. Συνέγραψε διαλόγους τρεῖς. Ἐβδόμη, Φρύνιχος, καὶ Πίναξ, διήγησις περὶ τοῦ ἄδου καὶ ἄλλα τινά.

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ, θυγάτηρ τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ γυνὴ τοῦ Τρωῶς, βασιλέως τῆς Τρωάδος, μετὰ τῆς ὁποίας ἐγέννησε τὸν Ἴλον, Ἰασάρακον, Γανυμίδην, καὶ Κλεοπάτραν. Απολόδρ.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ, φιλόσοφος, Μακεδών, μαθητῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ

συμμάχου Αλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, ὅστις ἀπὸ οἰκειότητος τὸν ἔλαβεν ἔπειτα εἰς τὴν αὐλήν του διὰ νὰ γράφῃ τὰ κατορθώματά του. Ανακαλυφθεῖσθαι ἔπειτα μιᾶς συνωμοσίας κατὰ τοῦ Αλεξάνδρου, ἐδίκως ἐσυκοφαντήθη ὁ Καλλιस्थένης ὡς συνεργὸς· ὅθεν τοῦ ἔκοψαν τὰ ἰαυτῖα, τὴν μύτην, καὶ τὰ χεῖλη, καὶ τὸν ἔκλεισαν εἰς ἓν κλουβίον μετὰ ἓνα σκύλον, πρὸς παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὁ Αυσίμαχος ὅστις συνήθιζεν ἐνίοτε νὰ ἀκούῃ τὰς διδασκαλίας του, εὐσπλαγχνισθεὶς τὴν ἀλλίαν θέσιν τούτου τοῦ δυστυχούς, τὸν ἔσειλε φαρμάκι καὶ ἀπέθανε. Ἔζη τὸ 340. Π. Χ.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, Ἀθηναῖος ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς, φονευθεὶς ὑπὸ τῶν τριᾶκοντα τυράννων. Ξεν.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ, ἐπιρριφίμος γυνὴ ἐν Ἀθήναις· σύγχρονος τοῦ Σωκράτους, πρὸς τὸν ὅποιον αὐτὴ ἐκαυχᾶτο, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀποσπάσῃ ὅλους τοὺς μαθητὰς καὶ ὁπαδούς του. Αἴλ.

ΚΑΛΛΩΝ, ἀγαλματοποιὸς ἐξ Αἰγύπτου. Πασ.

ΚΑΛΜΟΣ ὁ Λοιφλεγγὸς ἑνδοξὸς περιηγητής. Οὗτος ἠρξάνησε τὴν Ἀμερικὴν, καὶ ἔγραψε φυσιολογίαν ταύτης. Ἔζη τὸ 1740. Μ. Χ.

ΚΑΛΟΥΒΙΝΑ Δομένικος ἀπὸ τὴν Κασιλιάν πόλιν εἰς τὸ δουκάτον τῆς Μάντοβας, νῆα ὠραιότατη. Φαίνεται τὸ ἀγαλμὰ τῆς ἐκ μαρμάρου, ἐπάνω εἰς μίαν βρύσιν εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως· ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν ἐραστὴν τῆς. Ἔζη περὶ τὰ 1500. Μ. Χ.

ΚΑΛΟΪΖΟΣ Τομάζος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὸ Τουρῖνον, ἀνὴρ περίφημος. Ἐξάθη πρόεδρος τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῆς πατρίδος του, διευθυντὴς τοῦ σχολείου τῆς Αστρονομίας, μέλος τῆς Ἰταλικῆς καὶ Γαλλικῆς ἐταιρείας. Ἀπέθ. τὸ 1815.

ΚΑΛΠΟΥΓΙΝΙΟΣ, Ἰούλιος, Σικελιώτης. Ἔζη τὸ 280. Μ. Χ. Ἐκ τῶν ποιημάτων, του σώζονται ἑπτὰ ἐκλογαί. Ἐξεδοθησαν εἰς τὴν Μιτταυῖαν τὸ 1774.

ΚΑΛΠΡΟΤΟΣ Ἰουλιανὸς, Γερμανὸς, ἑνδοξὸς περιηγητὴς τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Γεωργίας εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἀρῆκε σύγγραμμα τῶν μερῶν τούτων, τὸ ὅποιον συντείνει μεγάλως εἰς ἀνάπτυξιν τῆς ἱστορίας, τῆς Γεωγραφίας, τῆς Ἐθνογραφίας, καὶ τῶν διαλέκτων τῶν τόπων τούτων· Ἔζη τὸ 1807. Μ. Χ.

ΚΑΛΛΑΣ, υἱὸς τοῦ Θεσοφοῦ, ἔχρημάτισε μάντις οἰονοσκόπος ἄριστος. ὅστις καὶ συνεστράτευσε μετὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος, προλέγων εἰς αὐτοὺς τὰ μέλλοντα, τὸν ἐσέβοντο κοινῶς ὅλοι οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ὀμήρου.

ΚΑΜΒΥΣΗΣ, υἱὸς τοῦ Κύρου, καὶ δεύτερος βασιλεὺς τῶν Περσῶν· ἐκυρίευσε τὴν Αἴγυπτον αἰχμαλωτίσας καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα τῆς. Ἰδὼν εἰς τὸ ὄνειρόν του, ὅτι ὁ ἀδελφὸς του Σμέρδης θέλει λάβει τὸν θρόνον του τὸν ἐφόνευσε. Ἠράσθη τὴν ἀδελφὴν του Μυρόνην, καὶ τὴν ἐνυμφεύθη· αὕτη δὲ μίαν ἡμέραν ἔπειθῆ ἐνθυμήθη τὸν σκληρὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Σμέρδου, καὶ ἐδάκρυσε, ὁρμηθεὶς ἐναντίον τῆς τὴν ἐκτύπησεν εἰς

τὴν κοιλίαν, καὶ τὴν ἐθανάτωσε. Ἐνῶ ἀνέβαινε τὸν ἵππον τοῦ ἔπεσε τὸ ξίφος ἀπὸ τὴν θήκη του καὶ τὸν ἐπλήγωσε καιρίως, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέθανε.

ΚΑΜΗΝΙΑΤΗΣ Ζ. Ἰωάννης Καμηνιατής.

ΚΑΜΙΛΟΣ Σκρόφας, ἐφευρετὴς τῆς παιδαγωγικῆς ποιητικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν εὐδοκίμησε μέγαν ὡς οὐδεὶς ἄλλος. Ἐζη τὸ 1570.

ΚΑΜΙΛΟΣ Φρούριος, ἀνὴρ ἐπίσημος εἰς τὸ στρατιωτικόν, καὶ πολιτικόν. Ἐχειροτονήθη Δικτάτωρ, καὶ ἔφερεν εἰς ἔκθεσιν ἐνδοξὸν τὴν πολιορκίαν τῶν Βερείων, πόλεως τῆς Ἰταλίας, τὴν ὁποίαν ἐπολιόρκουν δέκα ὁλόκληρα ἔτη. Μετὰ τοῦτο ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Βολούσκων, καὶ ἔπειτα ἐκίνησε τὰ ὄπλα κατὰ τῶν Φαλίσκων, ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ 396. Π. Χ. Οἱ Ῥωμαῖοι ὁμως ἐφάνησαν πρὸς αὐτὸν ἀχάριστοι, καθότι ἐπειδὴ τὸν ἐσυκοφάντησεν ἓνας, ὅτι ἐξώδευσεν ἐκ τῶν λαφύρων, ἐξωρίσθη καὶ κατεδικάσθη εἰς ζημίαν· ἀλλ' ἡ Γερουσία, γνωρίζουσα τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρός, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀπαντήσιν τὴν ὀργὴν τῶν Γάλλων, οἵτινες ἐκίνησαν κατ' αὐτῶν πόλεμον, ἀκυρώσασα τὸ ψήφισμα τῆς καταδίκης, τὸν ἀνεκάλεσε βοηθὸν τῆς πατρίδος τοῦ Ῥώμης. Ἀμα ἐφύλασεν ὁ Κάμιλος ἔτρεψε τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν, καὶ ἠλευθέρωσε τὴν Ῥώμην, καταπαύσας καὶ τὰς στάσεις τοῦ λαοῦ, οἵτινες διαιρεθέντες εἰς φατρίας, ἤθελον νὰ βοηθήσωσι τοὺς ἐχθροὺς· ὅθεν πρὸς ἀμοιβὴν ἔλαβε τὸν Τίτλον τοῦ Γενναίου, καὶ ὠνομάσθη πατὴρ

τῆς πατρίδος. Ἐκτυπήθη ἀπὸ πανώλην καὶ ἀπέθανε τὸ 385. Π. Χ. Εἰς τιμὴν του δὲ μετὰ θάνατον, τὸν ἔστησαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξ ἀγάλματος ἔφιππον.

ΚΑΜΟΕΝΣΗΣ Λοδοβίκος, ἐνδοξὸς ποιητὴς Πορτογάλλος. Πολεμῶν κατὰ τῶν Οθωμανῶν ἐτυφλώθη τὸν ἓναν ὀφθαλμόν· συνέγραψε διάφορα ποιήματα, ὠνομάζετο ὁ Βιργίλιος τῆς Πορτογαλλίας. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Λισβῶνα πρωτεύουσαν τῆς Πορτογαλλίας τὸ 1579. εἰς μεγάλην δυσυχίαν· ἔζη ἐσχάτως ἀπὸ ἐλεημοσύνης αἰχμαλώτου τινός, τὸν ὁποῖον εἶχε λάβει ἀπὸ τὴν Τύαν, πόλιν τῆς Ἀσίας εἰς τὰς Ἰνδίας.

ΚΑΜΟΣ Διέγος Πορτογάλλος· ἔζη κατὰ τὸν χρόνον 1486. Οὗτος ἀνεκάλυψε τὰ παραθαλάσσια τοῦ Κόγκου, συνωδευμένος ὑπὸ τοῦ Νιρεμβεργικοῦ κοσμογράφου Μαρτίνου τοῦ Βεχαίμου.

ΚΑΜΠΑΝΕΛΑΣ Τομάζος, Ἰταλός, λαμπρὸς φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, Ἐκατηγορήθη ὡς αἰρετικὸς, καὶ, ὅτι ἤθελε νὰ παραδώσῃ τὴν Νεάπολιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς· ὅθεν ἐβλήθη ἐπτάκις εἰς τὰ πλέον σκληρὰ βασανιστήρια· ἀλλ' ἡ ἀθωότης του ἐθριάμβευσε· ἔμεινεν ὁμως εἰς φυλακὴν χρόνους 27. ἐλευθερωθεὶς ἀπέρασεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1639.

ΚΑΜΠΕΝΟΣ Ἰωάννης, ἐνδοξὸς Ολλανδός. Οὗτος ἐστάλη ὡς πρέσβυς πρὸς τὸν ἐν τῇ Κίνα ὑποβασιλέα τῆς Φοκίας· Ἐζη δὲ τὸ 1662. Μ. Χ.

ΚΑΜΠΟΣ ἐνδοξὸς Πορτογάλλος· ἔζη κατὰ τὸν χρόνον 1508. Μ. Χ. Οὗτος

περιέπλευσε τὴν Κοβαν νῆσον, καὶ ἄλλας νήσους, καὶ ἀνεκάλυψε πολλοὺς θησαυροὺς· ὅθεν καὶ ἐτιμήθη μεγάλως παρὰ τῆς Πορτογαλλίας.

ΚΑΝΑΧΟΣ, περίφημος ἀγαματοποιὸς ἐκ Σικυῶνος μαθητὴς τοῦ Πολυκλείτου. Παισ.

ΚΑΝΔΑΝΗΣ, φιλόπονος ἀνατόμος τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος. Οὗτος ἐλάμπρυνε τὴν τοῦ Παταδίου σχολὴν μὲ τὰς νέας εὑρέσεις του εἰς τὴν Ανατομίαν καὶ Φυσιολογίαν· ἔκαμε τὰ ἀξιόλογα ἐκεῖνα πειράματα, περὶ γεννέσεως, καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀληθῆ θεωρίαν τῆς πέψως καὶ ἄλλα.

ΚΑΝΔΙΔΗΣ, Ἰσαυρινὸς, περὶ τὸν πέμπτον καὶ ἕκτον αἰῶνα. Ἐγραψεν εἰς διβλία τρία ἱστορίαν ἀπὸ τοῦ 457. ἕως 491. τῆς ὁποίας σώζονται μικρὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα διέσωσεν ὁ Φώτιος καὶ Σαΐδας.

ΚΑΝΘΑΡΟΣ, Ἀθηναῖος, κωμικὸς, συνέγραψε δράματα, Μῆδεια, Τηρεὺς, Συμμαχίαι, Μύρμηκες, Ἀηδόνες, καὶ ἄλλα τινά.

ΚΑΝΟΒΑΣ Αντώνιος, Ἰταλὸς, περίφημος γλύπτης. Πολλὰ τῶν ἀγαλμάτων του εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Ρωσίαν καὶ Ἀμερικὴν· τὸν νομίζουσιν ὡς νέον Φειδίαν, ἐγνώριζε καὶ τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν, καὶ ζωγραφικὴν· ἀπέθανεν εἰς τὴν Βενετίαν κατὰ τὸ 1822. ἐτιμήθη μεγάλως ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα αὐτοκράτορα τῆς Γαλλίας μὲ τίτλον Ἱππότητος, καὶ μισθὸν ἐπιζωῆς του. Ἐκ τούτου φαίνεται γεγλυμμέ-

νος ὁ Ναπολέων θαυμάσια. Ἰπῆγεν εἰς τὸ Λονδίνον, καὶ ἐτιμήθη καὶ ἐκεῖ μεγάλως παρὰ τῶν Ἀγγλῶν, καὶ ἀπήλαυσε καὶ μεγάλην χρηματικὴν ποσότητα.

ΚΑΝΟΣ Σεμπασιάνος, ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, κυβερνήτης ἑνὸς πλοίου τοῦ περιφήμου περιηγητοῦ Ερνάνδου Μαγγελλάνου. Ἀκολουθῶν ὁ Κάνος Σεμπασιάνος τὸν Ερνανδέτην εἰς τὰς περιηγήσεις του, ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ μεγάλῳ Ωκεανῷ τὰς Φιλιππίνας καὶ Λαδρόνας νήσους· ἀλλὰ φονευσθεὶς ὁ Ερνανδέτης ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τῆς νήσου Ματάνης, περιέπλευσεν ὁ Κάνος μὲ τὸ κυβερνόμενον ὑπ' αὐτοῦ πλοῖον, τὸ Εὐέλπες ἀκρωτήριον τῆς Ἀφρικῆς καὶ ὑπέσφραξεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σιβιλίας. Ὁ πρῶτος, ὅστις περιῆλθεν ὅλην τὴν σφαῖραν εἰς διάστημα τριῶν χρόνων, καὶ ἑνὸς μηνός, καὶ ἐπέσφραξεν εἰς τὴν Σιβιλλίαν πόλιν τῆς Ἰσπανίας. Κάρλος ὁ πέμπτος τὸν ἐχάρισε μίαν σφαῖραν χρυσῆν μὲ ἐπιγραφὴν “ ὁ πρῶτος ὅστις ἔκαμε τὴν περιόδον ὅλης τῆς γῆϊνου σφαίρας ”. Ἀπέθανε τὸ 1522.

ΚΑΝΤΗΣ, Εμμανουήλ, φιλόσοφος, ἀπὸ τὴν Πρωσίαν, υἱὸς ἑνὸς Εριππίου, ὅστις ἐξέδωκε διάφορα συγγράμματα Φιλοσοφικῆς ἱστορίας, τὴν Θεωρίαν τοῦ οὐρανοῦ, τὸ Κριτικὸν τοῦ καθαροῦ δικαίουματος, τὸ ὁποῖον ἐτάραξεν ὅλην τὴν Γερμανίαν· ἐξεδόθη τὸ 1781. ἀπέθανε δὲ οὗτος τὸ 1804.

ΚΑΝΩΝΟΣ, Ἀθηναῖος, ὅστις ἐξέδωκε τὸ ἰσχυρότατον ψήφισμα κατὰ τῶν ἀδελφικούντων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ἔ-

ΚΑΠΑΝΕΥΣ, ἀπὸ τὸ Ἀργος, υἱὸς τοῦ Ἰππονόου, εἷς τῶν ἑπτὰ ἡγεμόνων τῶν Θηβῶν.

ΚΑΠΕΛΛΟ-ΒΙΑΓΚΑ, ἐνδοξος γυνὴ ἀπὸ τὴν Βενετίαν, διὰ τὴν ἰώραιότητα καὶ τὸν τρόπον της, τὴν ἐνυμφεύθη ὁ μέγας Δούξ τῆς Τοσκάνης Φραγγίσκος. Ἀπέθανεν ἀπὸ φαρμάκι, τὸ ὁποῖον εἶχε προετοιμάσει διὰ τὸν ἀνδράδελφόν της Φερδινάνδον τὸ 1587.

ΚΑΠΕΤΟΣ, εἷς τῶν μνηστῆρων τῆς Ἰπποδαμείας, φονευσθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Οἰνόμαου. Παις.

ΚΑΠΗΣ Κλαύδιος, ἐφευρετὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ Τηλεγράφου. Ἀπέθανεν εἰς τὸ Παρίσιον τὸ 1805.

ΚΑΠΙΛΛΗ, μία τῶν πλέον ἡγαπημένων γυναικῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Καλίφης τῆς Βαβυλῶνος. Αὕτη ἐσύναξε μεγάλους θησαυροὺς, ἐπειδὴ ἦτο πολλὰ ὠραῖα, καὶ πολλὰ φιλόργυρος· ὑπεχρεώθη ἔπειτα νὰ τοὺς παραδώσῃ τὸν Καλίφην Ἀλιμοχτάδην, ὅστις ἐθανάτωσε καὶ τὸν υἱὸν της Ἀλμοτάζην περὶ τὰ 869. Μ. Χ. μὴ θέλουσα νὰ προσφέρῃ ποσότητα μεγάλην χρημάτων, τὴν ὁποίαν ἐζητοῦσε ἀπ' αὐτὴν.

ΚΑΠΙΛΟΪΠΟΣ, Λέλιος, Ἰππόλυτος, Κάμιλος, καὶ Ἰούλιος ἀδελφοί, Ἰταλοὶ ἀπὸ τὴν Μάντοβαν. Ἐσάθησαν ὅλοι περίφημοι ποιηταί· ὁ Λέλιος συνέγραψε περὶ καλογῆρων. Ἀπέθανε τὸ 1560.

ΚΑΠΙΤΩΝ, Λύκιος, ἱστορικός. Ἐγραψεν Ἰσαυρικά βιβλία 8. Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου Γωμαίσι, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, Ζ. Ἰωάννης Καποδίστριας.

ΚΑΠΟΝΗΣ Πέτρος, περίφημος ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρλος ὁ ὄγδοος κυριεύσας τὴν Ἰταλίαν, ἠθέλησε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ἣτις εἶχε παραδοθῆ με συνθήκας· ὁ Καπόνης ἐκλέχθη διὰ νὰ ἐμιλήσῃ περὶ τῶν συνθηκῶν, ὅστις παρουσιάσθεις πρὸς τὸν βασιλέα ἀνέγνωσε τοὺς νόμους με τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ ὑποκῆται ἡ πατρίς του· ἀλλ' ὁ τολμηρότατος Καπόνης δυσαρεστηθεὶς τοὺς ἤρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀρχιγραμματέως, καὶ με θυμὸν τοὺς ἐξέσχισε λέγων πρὸς τὸν βασιλέα, “αὐτοὺς τοὺς νόμους δὲν τοὺς δεχόμεθα, πρόςαξαι νὰ κτυπήσουν τὸ τύμπανον, καὶ ἐγὼ θέλω κάμει νὰ σιμάνουν τὰς καμπάνας.” Αὕτη ἡ τόλμη ἐφόβισε τὸν βασιλέα, καὶ ἔδωκε τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὸν Καπόνην, νὰ μετριάσῃ τὰς συνθήκας κατὰ τὴν θέλησίν του· ἐκ τούτου ἔγινε καὶ παροιμία, ὅτι ἕνας Καπόνης ἔσυχασε τοὺς Γάλλους. Τοῦτο συνέβη κατὰ τὸ 1494.

ΚΑΠΟΥΣ, Πρίγγιψ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κασπίας θαλάσσης. Ἐσάθη με μεγάλην ὑπόληψιν εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν· ἦτο σοφὸς καὶ εὐγλωττος, πλουτισμένος με πολλὰς ἀρετάς, διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη Ἡλιος· ὑπερασπίζετο τοὺς πεπαιδευμένους· ἕνας ποιητὴς τὸν ἀφιέρωσεν ἕν ποίημα, καὶ αὐτὸς τὸν ἀντέμειψε με 40 χιλιάδας δραχμῶν. Ἐβασίλευσε χρόνους πενήτηκοντα, ἔπειτα τὸν εὐγαλαν ἀπὸ τὸν θρόνον. Ἐπειδὴ δὲ ἠρώτησε τὴν αἰτίαν τῆς ἐκθρο-

νήσεως τὸν ἀποκρίθησαν ὅτι ἦτον ἡ αὐ-
στηρότης του· ὁ δὲ Κάπους ἀπεκρίθη ὅ-
τι τοῦτο ἦτο μία πρόφασις· καθότι εἶ-
πεν, ἐγὼ δὲν ἤθελα φθάσει εἰς αὐτὴν
τὴν κατάσασιν, ἂν δὲν διετηροῦσα τό-
σον ἀκάθαρτον αἷμα, ὅποιον εἶθε σεις.
Απέθανε μετὰ ἕνα χρόνον τὸ 999. Μ. Χ.

ΚΑΡ, υἱὸς τοῦ Φορωνέως, ἀπὸ τοῦ
ὁποίου ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἢ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ χώρα Καρία. Ἡρόδ. Λέγουσιν, ὅ-
τι ἐδασίλευσεν εἰς τὰ Μέγαρα, ὅπου
ἔκτισε μίαν ἀκρόπολιν καλουμένην Κα-
ρίαν ὃ τάφος του εὐρίσκεται εἰς τὴν
ὁδὸν τῆς Κορίνθου.

ΚΑΡΑΒΑΓΙΟΣ, Μικελάγγελος Ιτα-
λὸς περίφημος ζωγράφος. Απέθανε τὸ
1609.

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ, ἔνδοξος καὶ περι-
βοήτος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων. Εγεν-
νήθη περὶ τὰ 1775. εἰς Μαυρομάτι χω-
ρίον τῶν Ἀγράφων. Μέχρι τῆς ἀνδρι-
κῆς του ἡλικίας μετήρχετο τὴν λησιεί-
αν, μετὰ τοῦ Κατζαντώνη ὀνομαστοῦ
Ἀρχιεπισκοπῆ. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς τὴν
δουλείαν τοῦ περιβοήτου Ἀλῆ - πασᾶ
τῶν Ἰωαννίνων. Τὸ 1821. εἰς τὴν γενο-
μένην κατὰ τῶν Τούρκων ἐπανάστασιν
τῶν Ἑλλήνων, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὰ ὄ-
πλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἔπραξε με-
γάλα κατορθώματα, παραλείπων τὰ
πρὸ τῆς ἀρχηγίας του εἰς μικρὸν διά-
στημα καιροῦ ἠλευθέρωσε τὴν σερραῖαν Ἑλ-
λάδα ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἐκαμην ἐκεί-
νην τὴν ἀξιομνημόνευτον νίκην εἰς Γά-
χωβαν, καὶ ἀπέκλεισεν ὅλας τὰς δυνά-
μεις τοῦ Κλουταχῆ μόνον εἰς τὰς Ἀθή-

νας, καὶ ἤθελε βέβαια τὸν διώξει καὶ
ἐκεῖθεν, εἰάν δὲν ἐγίνετο θῆμα μιᾶς ἀ-
προσδοκῆτου παρὰ τὴν διαταγὴν του
μάχης. Ὁ Κλουταχῆς δὲν ἐφοβεῖτο τό-
σον τὸ ἔθνος ὅλον τῶν Ἑλλήνων, ὅσον
τὴν ἀξιοότητα τούτου τοῦ δρακονίου ἀν-
δρός. Ἦτον ἀγράμματος ἀλλ' ἤλκυε τὰς
καρδίας τῶν στρατιωτῶν μὲ τὴν πειθῶ
τῆς φυσικῆς Ῥητορικῆς. Τὸ σῶμά του
ἐτάφη εἰς τὴν Σαλαμίνα, καὶ ἡ κυβέρ-
νησις ἐπέστησε τὸν θάνατόν του μὲ με-
γάλην πομπὴν ἐπιτάφιον.

ΚΑΡΑΚΑΛΑΣ, Μάρκος Αὔρηλιος Αν-
τωνῖνος. Εγεννήθη ἐν Λουγδύνῳ τὸ 188.
Μ.Χ. Ἦτον υἱὸς τοῦ Σεβήρου καὶ τῆς
Ιουλίας· ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν
στρατιωτῶν, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπέ-
θανεν ὁ πατήρ του. Ἐχὼν δὲ ἀντιπά-
θειαν πρὸς τὸν ἀδελφόν του Γέταν, τὸν
ἐμαχαίρωσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μη-
τρός των Ιουλίας· ἔμεινε δὲ μονάρχης
ὁ ἀδελφοκτόνος οὗτος, καὶ μὲ ἀπάτας
ἐκέρδισε τὴν εὐνοίαν τῶν στρατιωτῶν,
καὶ τὸν ἐδικαίωσεν καταδικάζοντες τὸν
Γέταν ὡς ἐχθρὸν τῆς πατρίδος. Ἀπε-
ρίγραπτα εἶναι τὰ κακὰ, ὅσα ἔπραξεν
οὗτος ὁ τύραννος· ἐκήρυξε πανταχοῦν ἅ
τὸν ὀνομάζουσαν Ἀλέξανδρον, ἢ μέγαν Αν-
τωνῖνον· ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ
ἐκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν ἐχρωμάτισε τὰς
πεδιάδας μὲ ἀνθρώπινον αἷμα· τέλος
ἐκατόνταρχός τις τὸν ἐφόνευσε τὸ 217.
καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη ἔγινε χαρμόσυνος,
καὶ ἀφῆκε μνήμην εἰς τοὺς μεταγενε-
σέρους, ὁμοίαν μ' ἐκείνην τοῦ Νεσώνος
καὶ τῶν τούτου ὁμοίων.